

DANSENS 2010 DAGE

29. APRIL - 1. MAJ

Maskindans med historiske rødder

"Med sit venlige væsen, sin evne til at samle nogle af hiphoppens bedste internationale kunstnere omkring sig og med et videbegær, der gælder alt fra ballethistorie til den nyeste robotteknologi, er Steen Koerner nået langt i sit kunstneriske virke."

Sådan afsluttede Berlingske Tidendes balletanmelder og skribent, Vibeke Wern sin præsentation af Steen Koerner, da han for to år siden rundede et – for en danser – skarpt hjørne og fyldte 40.

AF LONE NYHUUS

Steen Koerner er venlig. Yderst venlig. Han kigger direkte på den, han taler med, svarer med et ønske om at svare på det, han bliver spurgt om, og fortæller med stort engagement om sit syn på kunstarten, dans. Den kunstart, der er blevet en livsform, og som han slet ikke kan lade være med at kaste sig ud i. En stor del af det, han siger, understreges derfor med tydelige tegn og bevægelser. Han rejser sig op, og lader kroppen forklare, hvad han mener, når han siger 'isolere og adskille' – begreber, som han bruger en del af i sin koreografi til årets DD dans. Han knækker i det ene håndled, mens det andet folder sig ud, og mens fødderne kører deres helt tredje løb. Imens strømmer ordene i en lind strøm fra ham.

"Jeg har altid danset. Helt siden jeg var 14 år gammel, har det været hele mit liv. Det er blevet ved med at fascinere mig. Hver gang jeg har åbnet en dør, er der bag denne dør en ny dør, og

en ny dør til. Og jeg har haft en anden indgang til det, end så mange andre dansere har haft. Jeg har aldrig gået på danseskole. Jeg har aldrig lært det. Jeg har derimod opsøgt de mennesker, som jeg vidste, var dygtige. Og taget steder hen, til New York eller Paris, for at mødes med dem, som var mestre."

Andre inspirationer har været dansefilm. Med øjnene tæt klistret til skærmen har han nærlæst de 'moves' som gamle mestre, blandt andet Fred Astaire og Nicholas Brothers har opfundet. Og balletten er han blevet stopfodret med af Erik Aschengreen – dansk dans og ballets næsten pensionerede, men stadig passionerede - store formidler.

"Han har givet mig en masse bøger og lært mig, hvordan man bygger en balletforestilling op. Det har givet mig nogle konkrete redskaber til at fortælle historier. Da jeg var helt ung, var dansen bare trinene. Med erfaringen fra balletten har jeg lært at lave et manus. Det er koreografien. Dansetrinene er en helt anden ting. De vil altid være foranderlige, ændre sig med de mennesker, som kommer ind og danser dem."

En tredje inspiration er det historiske. Det rækker endnu længere tilbage end ballethistorien. Modsat, hvad der er den gængse viden i hip-hop og electric boogie miljøet, har Steen Koerner gravet tilbage i fænomenet maskindans eller robotdans. Han har fundet ud af, at helt tilbage i

det gamle Kina, knapt 500 år før Kristi fødsel, var der mekanisk legetøj. Derfor var der også mennesker, der arbejdede på at efterligne dette mekaniske legetøj.

”Kejseren havde nogle hofnarre, der efterlignede maskinerne. De forsøgte at gøre kroppen til en maskine. Ligesom vi kan se det på den italienske renæssancekunstner Leonardo da Vincis opmålinger af den menneskelige krop. Det hele passer sammen. Kombinationsmulighederne bliver uendelige, når man isolerer kroppens enkelte dele. Men det er først nu med de tekniske muligheder, som blandt andet computeranimationerne har givet, at disse koreografisystemer har kunnet folde sig helt ud,” siger Steen Koerner, mens han endnu engang rejser sig op. Denne gang for at vise, hvordan han har bygget DD dansen op: Ved at isolere de enkelte kropsdeles bevægelser, og stykke

bevægelserne sammen på nye måder.

I yderste konsekvens er de måder også med til at skabe nye rum - helt konkret. Og så viser Steen Koerner, hvordan han med sin krop, og dens bevægelser kan give os fornemmelsen af først en firkant. Så en firkant, der bliver vendt, så endnu en firkant...

”DD dansen er electric boogie. Det er et system for fødderne og et for armene. Det er noget, som alle kan lære hurtigt. Alle kan lære at skille håndledet, albuen, skuldrene; og derefter sætte fødder på. Uanset om du er 4½ år gammel eller 84½,” siger Steen Koerner, og mens han samtidig med sin egen krop har udvidet de mange kasser til illusionen af en kæmpe kasse. Den er næsten et helt rum. Stående med den, i den, som den, understreger han:

”Før prøvede jeg bare at danse. Jeg var en krop i et rum. Nu er det kroppen, der skaber rummet.”